

δους εἶναι δοκούσης; — ΕΕΝ. Καὶ μάλα (ἔφη). — ΠΡ. Οὐκοῦν καὶ βουνός τις ὑψηλὸς δοκεῖ εἶναι, καὶ ἀνάβασις σενή πάνυ, καὶ χρημνούς ἔχουσα ἔνθεν καὶ ἔνθεν βαθεῖς; — ΕΕΝ. Ὅρῳ. — ΠΡ. Αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδὸς (ἔφη), ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. — ΕΕΝ. Καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. — ΠΡ. Οὐκοῦν καὶ ἄνω ἐπὶ τοῦ βουνοῦ δρᾶς πέτραν τινὰ μεγάλην καὶ ὑψηλὴν καὶ κύκλῳ ἀπόκρημνον; — ΕΕΝ. Ὅρῳ (ἔφη). — ΠΡ. Ὅρᾳς οὖν καὶ γυναῖκας δύο ἐστηκυίας ἐπὶ τῇ πέτρᾳ λιπαράς⁷⁹, καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως; — ΕΕΝ. Ὅρῳ. Ἀλλὰ τίνες καλοῦνται (ἔφη) αὗται; — ΠΡ. Ἡ μὲν, Ἐγκράτεια καλεῖται (ἔφη) ἡ δὲ Καρτερία· εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. — ΕΕΝ. Τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασιν οὕτω προθύμως; — ΠΡ. Παρακαλοῦσιν (ἔφη) τοὺς παραγιγνομένους ἐπὶ τὸν τόπον θαρσεῖν, καὶ μὴ ἀποδελιᾶν, λέγουσαι, ὅτι βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτοὺς, εἴτα ἤξουσιν εἰς ὁδὸν καλὴν. — ΕΕΝ. Ὅταν οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; Ὅρῳ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ' αὐτήν. — ΠΡ. Αὗται ἀπὸ τοῦ χρημνοῦ προκαταβαίνουσι, καὶ ἔλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς αὐτάς. Εἴτα κελεύουσιν αὐτοὺς δαναπαύσασθαι· καὶ μετὰ μικρὸν διαδιδόσασιν ἰσχύν καὶ Θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς καταστήσειν⁸⁰ πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ὡς ἐστὶ κατὰ λή τε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ εὐπόρευτος, καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ δρᾶς. — ΕΕΝ. Ἐμφαίνει⁸¹, νῆ Δία. — ΠΡ. Ὅρᾳς οὖν (ἔφη) ἔμπροσθεν τοῦ ἄλλου⁸² ἐκείνου καὶ τόπον τινὰ, ὃς δοκεῖ καλὸς τε εἶναι, καὶ λειμωνοειδὴς, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος; — ΕΕΝ. Καὶ μάλα. — ΠΡ. Κατανοεῖς οὖν καὶ ἐν μέσῳ τῷ λειμῶνι περίβολον ἕτερον, καὶ πύλην ἐτέραν; — ΕΕΝ. Ἔστιν οὕτως. Ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὗτος; — ΠΡ. Εὐδαιμόνων οἰκητήριον· (ἔφη) ὧδε γὰρ διατρίβουσιν αἱ Ἄρεται πᾶσαι, καὶ ἡ Εὐδαιμονία. — ΕΕΝ. Εἴεν⁸⁴ (ἔφη ἐγὼ) ὡς⁸⁵ καλὸν λέγεις τὸν τόπον εἶναι. — ΠΡ. Οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην δρᾶς (ἔφη), ὅτι γυνὴ τίς ἐστὶ καλὴ καὶ καθεστηκυῖα⁸⁶ τὸ πρόσωπον, μέση δὲ καὶ κεκριμένη ἤδη τῇ ἡλικίᾳ⁸⁷, στολὴν δ' ἔχουσα ἀπλὴν τε καὶ ἀκαλλώπιστον; ἔστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ γρογγύλου λίθου, ἀλλ' ἐπὶ τετραγώνου ἀσφαλῶς κειμένου. Καὶ μετ' αὐτῆς ἄλλαι δύο εἰσὶ, θυγατέρες τινὲς δοκοῦσιν εἶναι. — ΕΕΝ. Ἐμφαίνει⁸¹ οὕτως ἔχειν. — ΠΡ. Τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ, Παιδεία ἐστίν· ἡ δὲ Ἀλήθεια· ἡ δὲ Πεισθώ. — ΕΕΝ. Τί δὲ ἔστηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὕτη; — ΠΡ. Σημεῖον⁸⁸ (ἔφη), ὅτι ἀσφαλῆς τε καὶ βεβαία ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδὸς ἐστὶ τοῖς ἀφικνουμένοις, καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλῆς ἡ δόσις τοῖς λαμβάνουσι⁸⁹. — ΕΕΝ. Καὶ τίνα ἐστὶν, ἃ δίδωσιν αὕτη; — ΠΡ. Θάρσος, καὶ Ἀφοβία (ἔφη ἐκεῖνος). — ΕΕΝ. Ταῦτα δὲ τίνα⁹⁰ ἐστί; — ΠΡ. Ἐπιστήμη⁹¹ (ἔφη) τοῦ μηδὲν ἄν ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. — ΕΕΝ. Ὡς Ἡράκλεις, ὡς καλὰ (ἔφη) τὰ δῶρα!

79) Εὐρώστους, φαειδράς. 80) Νὰ τοὺς φέρωσι. 81) Οὕτω φαίνεται. 82) Ἱεροῦ δάσους.

83) Ὀμοιάζων λειμῶν, λειβάδι. 84) Καλὰ ἡ θαυμαστὴ ὦ! 85) Πόσον! 86) Σεμνὸν, ὠριόν ἔχουσα τὸ πρόσωπον. 87) Μεσόκοπη. 88) Ἔστι τοῦτο. 89) Καὶ ὅτι τοῖς λαμβάνουσιν ἀσφαλῆς ἐστὶν ἡ δόσις τῶν διδομένων· ὅτι τὰ διδόμενα ὑπ' αὐτῆς μένουσιν ἀσφαλῶς εἰς τοὺς λαμβάνοντας αὐτά. 90) Ὅποιά τινα. 91) Αὐτὰ εἰσὶν ἡ ἐπιστήμη κτλ.